

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

6. září 2012*

„Celní kodex Společenství — Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 — Článek 204 odst. 1 písm. a) — Režim aktivního zušlechťovacího styku — Režim s podmíněným osvobozením od cla — Vznik celního dluhu — Nesplnění povinnosti předložit vyúčtování v předepsané lhůtě“

Ve věci C-262/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 30. března 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 27. května 2010, v řízení

Döhler Neuenkirchen GmbH

proti

Hauptzollamt Oldenburg,

SODNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (zpravodaj) a D. Šváby, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp, rada, poté A. Impellizzeri, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. dubna 2011,

s přihlédnutím k usnesení ze dne 25. října 2011 o znovuotevření ústní části řízení a po jednání konaném dne 1. prosince 2011,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Döhler Neuenkirchen GmbH H. Bleierem, Rechtsanwalt,
- za Hauptzollamt Oldenburg A. Gessler, Oberregierungsrätin,
- za českou vládu M. Smolkem a V. Štenclem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi L. Bouyon a B.-R. Killmannem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. března 2012,

* Jednací jazyk: němčina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 204 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ze dne 13. dubna 2005 (Úř. věst. L 117, s. 13, dále jen „celní kodex“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Döhler Neuenkirchen GmbH (dále jen „Döhler“) a Hauptzollamt Oldenburg (dále jen „Hauptzollamt“) ohledně celního dluhu při dovozu vymáhaného od společnosti Döhler z důvodu, že vyúčtování režimu týkající se zboží umístěného do režimu aktivního zušlechťovacího styku bylo předloženo celnímu úřadu vykonávajícímu dohled po lhůtě stanovené k tomuto účelu.

Právní rámec

Celní kodex

- 3 Režim aktivního zušlechťovacího styku ve formě režimu s podmíněným osvobozením od cla je definován v čl. 114 odst. 1 písm. a) celního kodexu. Tento režim umožňuje, aby pro účely jedné nebo několika zušlechťovatelských operací na celním území Evropské unie bylo použito zboží, které není zbožím Společenství a které má být vyvezeno zpět z uvedeného území ve formě zušlechtěných výrobků, aniž by podléhalo dovoznímu clu a obchodně-politickým opatřením. V souladu s odst. 2 písm. c) a d) uvedeného článku se zušlechtěnými výrobky rozumí všechny produkty, které jsou výsledkem zušlechťovacích operací, zejména zpracování zboží.
- 4 Článek 89 odst. 1 celního kodexu zní následovně:

„Režim s podmíněným osvobozením od cla s hospodářským účinkem je ukončen v okamžiku, kdy je zboží propuštěnému do tohoto režimu nebo případně zušlechtěným nebo přepracovaným produktům přiděleno jiné celně schválené určení.“
- 5 Článek 118 odst. 1 a 2 celního kodexu stanoví:

„1. Celní orgány stanoví lhůtu, ve které musí být zušlechtěné výrobky vyvezeny nebo zpětně vyvezeny nebo jim musí být přiděleno jiné celně schválené určení. [...]

2. Lhůta počíná běžet dnem, kdy bylo zboží, které není zbožím Společenství, propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku. Na náležitě odůvodněnou žádost držitele povolení mohou celní orgány tuto lhůtu prodloužit.

Za účelem zjednodušení může být rozhodnuto, že lhůta, která počíná běžet v průběhu kalendářního měsíce nebo čtvrtletí, skončí posledního dne následujícího kalendářního měsíce, případně čtvrtletí.“
- 6 Hlava VII celního kodexu nadepsaná „Vznik celního dluhu“ obsahuje ve své kapitole II ustanovení týkající se vzniku celního dluhu. Tato kapitola obsahuje zejména články 201 až 205, které upravují rozhodné skutečnosti pro vznik celního dluhu při dovozu.

7 Článek 204 odst. 1 a 2 celního kodexu stanoví:

„1. Celní dluh při dovozu zboží vzniká:

- a) nesplněním některé povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží, které podléhá dovoznímu clu, nebo z použití celního režimu, do něž bylo toto zboží propuštěno,

nebo

[...]

v jiných případech [týkajících se odnětí zboží, které podléhá dovoznímu clu, celnímu dohledu], pokud se nezjistí, že tyto nedostatky nemají zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění nebo daného celního režimu.

2. Celní dluh vzniká [...] okamžikem, kdy přestane být plněna povinnost, jejímž nesplněním celní dluh vzniká [...].“

Prováděcí nařízení

- 8 Evropská komise dne 2. července 1993 přijala nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, s. 1), ve znění nařízení Komise (ES) č. 214/2007 ze dne 28. února 2007 (Úř. věst. L 62, s. 6, dále jen „prováděcí nařízení“).

- 9 Článek 496 písm. m) prováděcího nařízení definuje „lhůtu pro vyřízení režimu“ jako „lhůtu, v níž zboží nebo výrobkům musí být přiděleno nové celně schválené určení“.

- 10 Článek 521 téhož prováděcího nařízení stanoví:

„1. Nejpozději do uplynutí lhůty pro vyřízení režimu, bez ohledu na to, zda se uplatní úprava lhůt podle čl. 118 odst. 2 druhého pododstavce [celního] kodexu či nikoliv:

- se v případě aktivního zušlechťovacího styku (systému navracení) [...] předkládá vyúčtování režimu celnímu úřadu vykonávajícímu dohled do 30 dnů,

[...]

Pokud to opodstatňují zvláštní okolnosti, mohou celní orgány tuto lhůtu prodloužit i po jejím uplynutí.

2. Pokud celní úřad vykonávající dohled nestanoví jinak, musí vyúčtování nebo žádost obsahovat tyto údaje:

- a) odkaz na povolení;

[...]

- e) odkazy na celní prohlášení, na jejichž základě bylo dovozové zboží propuštěno do režimu;

- f) druh a množství zušlechťovaných nebo přepracovaných výrobků nebo zboží v nezměněném stavu a jim přidělené celně schválené určení s odkazy na celní prohlášení, ostatní celní doklady nebo jiné dokumenty týkající se vyřízení režimu a lhůt pro vyřízení režimu;

[...]

- i) výši dovozního cla, kterou je třeba zaplatit, vrátit nebo prominout a popřípadě výši vyrovnávacích úroků, které je třeba zaplatit. Pokud tato částka souvisí s článkem 546, musí to být uvedeno;

[...]

3. Celní úřad vykonávající dohled může vystavit vyúčtování režimu.“

- 11 Článek 546 první a druhý pododstavec prováděcího nařízení stanoví:

„Aniž jsou dotčena zakazující nebo omezující opatření, upřesní se v [rozhodnutí celních orgánů o povolení využívání režimu], zda zušlechtné výrobky nebo zboží v nezměněném stavu mohou být propuštěny do volného oběhu bez celního prohlášení. V takovém případě se zboží považuje za propuštěné do volného oběhu, pokud mu není do uplynutí lhůty pro vyřízení režimu přiděleno jiné celně schválené určení.

Pro účely čl. 218 odst. 1 prvního pododstavce [celního] kodexu je celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu považováno za podané a přijaté a zboží za propuštěné v okamžiku předložení vyúčtování režimu.“

- 12 Článek 859 prováděcího nařízení, který je obsažen v části IV tohoto nařízení věnované celnímu dluhu, přesněji v hlavě II nadešvané „Vznik celního dluhu“, stanoví:

„Následující nedostatky se považují za nedostatky, které nemají zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění ani daného celního režimu podle čl. 204 odst. 1, jestliže

- se nejedná o pokus odnětí zboží celnímu dohledu,
- nevznikají hrubou nedbalostí zúčastněné osoby a
- jsou dodatečně splněny veškeré formality potřebné k napravení situace daného zboží:

[...]

- 9) v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku a přepracování pod celním dohledem, překročení lhůty povolené pro předložení vyúčtování režimu v případě, že pokud by žádost byla podána včas, lhůta by byla prodloužena;

[...]“

- 13 Podle článku 860 prováděcího nařízení „[c]elní orgány považují celní dluh za vzniklý v souladu s čl. 204 odst. 1 [celního] kodexu, jestliže osoba, které tento dluh může vzniknout, neprokáže splnění podmínek uvedených v článku 859“.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 14 V průběhu prvního čtvrtletí roku 2006 společnost Döhler dovezla koncentráty ovocných šťáv, které zpracovala v rámci režimu aktivního zušlechťovacího styku ve formě režimu s podmíněným osvobozením od cla, což jí umožňovalo povolení, které jí bylo k tomuto účelu vydáno. V souladu s tímto povolením uplynula lhůta pro vyřízení tohoto režimu ve čtvrtém kalendářním čtvrtletí následujícím po propuštění zboží, které není zbožím Společenství, do uvedeného režimu, a sice

31. března 2007. Ze spisu rovněž vyplývá, že uvedené povolení umožňovalo společnosti Döhler, aby zboží v nezměněném stavu nebo zušlechtné výrobky byly propuštěny do volného oběhu bez celního prohlášení.

- 15 Ačkoliv vyúčtování režimu mělo být předloženo ve lhůtě 30 dnů po vyřízení celního režimu, tj. ve věci v původním řízení nejpozději dne 30. dubna 2007, společnost Döhler tak opomněla učinit a nereagovala na výzvu Hauptzollamt, který toto vyúčtování požadoval ke 20. červnu 2007.
- 16 Při neexistenci uvedeného vyúčtování režimu Hauptzollamt dne 4. července 2007 uložil dovozní clo na všechno dovezené zboží, u něhož uplynula lhůta pro vyřízení režimu dne 31. března 2007, v celkové výši tohoto zboží, a sice 1 403 188,49 eur.
- 17 Dne 10. července 2007 společnost Döhler konečně předala své vyúčtování režimu týkající se zboží, které je předmětem v původním řízení, z něhož vyplynula nižší částka dovozního cla, a sice 217 338,39 eur, odpovídající nižšímu množství nevyvezeného dovozového zboží v předepsaných lhůtách, a sice před 31. březnem 2007, než z kterého vycházel Hauptzollamt.
- 18 Společnost Döhler napadla rozdíl mezi částkou dovozního cla zohledněnou Hauptzollamt a částkou, která vyplynula z jejího vyúčtování režimu, a po zamítnutí její stížnosti podala žalobu k Finanzgericht Hamburg (finanční soud v Hamburku), aby dosáhla úlevy od cla, o němž měla za to, že nebyla jeho dlužníkem.
- 19 Finanzgericht Hamburg zamítl žalobu, která mu byla předložena, a současně usoudil, že společnost Döhler tím, že nedodržela lhůtu určenou pro předložení vyúčtování režimu, nesplnila své povinnosti, což vedlo ke vzniku celního dluhu podle čl. 204 odst. 1 písm. a) celního kodexu. Tento soud rovněž rozhodl, že opožděné předložení vyúčtování režimu nemohlo být posuzováno jako nedostatek, který nemá zásadní vliv na správné provádění celního režimu ve smyslu čl. 204 odst. 1 *in fine* celního kodexu, provedeného čl. 859 bodem 9 prováděcího nařízení.
- 20 V tomto ohledu jmenovaný soud uvedl, že lhůta k předložení vyúčtování režimu by nemohla být prodloužena, i kdyby žádost byla podána včas, neboť neexistovaly zvláštní okolnosti odůvodňující takové prodloužení, a že se dále společnost Döhler dopustila zjevné nedbalosti, neboť jako hospodářský subjekt se zkušenostmi v provádění režimu aktivního zušlechťovacího styku si byla vědoma povinnosti předložit vyúčtování režimu k určitým datům a krom toho ji na tento požadavek Hauptzollamt upozornil.
- 21 Společnost Döhler, napadajíc zamítnutí své žaloby, podala opravný prostředek „Revision“ k Bundesfinanzhof (Spolkový finanční soud), v němž tvrdila, že k vyřízení celního režimu došlo k 31. březnu 2007 a že jakékoliv nesplnění povinnosti, k němuž došlo po tomto datu, jako je předložení vyúčtování režimu po lhůtě, nemohlo mít vliv ani na celní režim, a *fortiori*, ani na vznik celního dluhu.
- 22 Předkládající soud se poté, co zkoumal výklad celního kodexu navrhovaný společností Döhler, zabýval vznikem celního dluhu za takových okolností, jaké jsou dány v projednávané věci. Krom toho zdůraznil riziko dvojího vzniku celního dluhu pro část nevyvezeného zboží, a to poprvé při uplynutí lhůty pro vyřízení režimu a podruhé při uplynutí lhůty pro podání vyúčtování režimu.
- 23 Za těchto okolností se Bundesfinanzhof, jenž měl za to, že řešení sporu, který mu byl předložen, vyžaduje výklad celního kodexu, rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Má být čl. 204 odst. 1 písm. a) [celního kodexu] vykládán v tom smyslu, že se vztahuje i na nesplnění povinností, které je nutno splnit teprve po vyřízení dotčeného uplatněného celního režimu, takže v případě dovezeného zboží, které bylo v rámci aktivního zušlechťovacího styku s podmíněným

osvobozením od cla ve stanovené lhůtě částečně zpětně vyvezeno, vede nesplnění povinnosti spočívající v předložení vyúčtování režimu celnímu úřadu vykonávajícímu dohled do 30 dnů po uplynutí lhůty pro vyřízení režimu ke vzniku celního dluhu z celkového množství dovezeného zboží, k němuž má být předloženo vyúčtování, jestliže nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 859 bodu 9 [prováděcího nařízení]?”

Řízení před Soudním dvorem

Znovuotevření ústní části řízení

- 24 Rozhodnutím ze dne 1. března 2011 Soudní dvůr přidělil projednávanou věc sedmému senátu a předvolal účastníky řízení k jednání, které se konalo dne 13. dubna 2011. Krom toho rozhodl, že o této věci bude rozhodnuto bez stanoviska.
- 25 Podle čl. 44 odst. 4 jednacího řádu Soudního dvora sedmý senát dne 22. září 2011 rozhodl vrátit věc Soudnímu dvoru s tím, aby byla přidělena širšímu kolegiu. Soudní dvůr následně rozhodl, že věc přidělí třetímu senátu a rozhodne o ní po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta.
- 26 Usnesením ze dne 25. října 2011 Soudní dvůr v souladu s článkem 61 jednacího řádu nařídil znovuotevření ústní části řízení a předvolání účastníků řízení k novému jednání, které stanovil na 1. prosince 2011.
- 27 Generální advokát přednesl své stanovisko na jednání dne 8. března 2012, po němž byla ústní část řízení ukončena.

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení po přednesení stanoviska

- 28 Dopisem ze dne 9. března 2012 se společnost Döhler domáhala práva písemně reagovat na stanovisko generálního advokáta nebo znovuotevření ústní části řízení. Na podporu své žádosti společnost Döhler uvádí svůj nesouhlas s názorem generálního advokáta a tvrdí, že stanovisko bylo předneseno mimo ústní část řízení, která byla ukončena dne 1. prosince 2011.
- 29 Úvodem je třeba konstatovat, že statut Soudního dvora Evropské unie a jeho jednací řád účastníkům řízení nedávají možnost podat vyjádření v reakci na stanovisko přednesené generálním advokátem (usnesení ze dne 4. února 2000, Emesa Sugar, C-17/98, Recueil s. I-665, bod 2).
- 30 Pokud jde o znovuotevření ústní části řízení, je třeba připomenout, že Soudní dvůr může, bez návrhu nebo na návrh generálního advokáta nebo také na návrh účastníků řízení, nařídít znovuotevření ústní části řízení v souladu s článkem 61 svého jednacího řádu, pokud má za to, že je věc nedostatečně objasněna nebo že musí být rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení projednán (viz rozsudek ze dne 3. března 2009, Komise v. Rakousko, C-205/06, Sb. rozh. s. I-1301, bod 13).
- 31 Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr pokládá projednávanou věc za dostatečně objasněnou k tomu, aby mohl rozhodnout, a že tato věc nemusí být rozhodnuta na základě argumentů, které mezi účastníky řízení nebyly projednány, není namístě vyhovět návrhu na znovuotevření ústní části řízení.
- 32 Pokud jde o argument společnosti Döhler, podle něhož stanovisko bylo předneseno až po ústní části řízení, je třeba připomenout, že článek 59 jednacího řádu stanoví, že na závěr ústní části řízení přednese generální advokát své stanovisko s odůvodněním a dále, že po přednesení stanoviska generálního advokáta prohlásí předseda ústní část řízení za skončenou. V projednávaném případě je

prokázáno, že ústní část řízení nebyla ukončena před tím, než generální advokát přednesl své stanovisko na jednání dne 8. března 2012. Je tedy třeba konstatovat, že způsob přednesení stanoviska v projednávané věci nijak neporušily pravidla použitelná před Soudním dvorem.

- 33 V důsledku toho má Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta za to, že je třeba zamítnout návrhy žalobkyně v původním řízení směřující k předložení doplňujících písemných vyjádření nebo ke znovuotevření ústní části řízení.

K předběžné otázce

- 34 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 204 odst. 1 písm. a) celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že porušení povinnosti předložit vyúčtování režimu celnímu úřadu vykonávajícímu dohled do 30 dnů po uplynutí lhůty pro vyřízení režimu stanovené v čl. 521 odst. 1 prvním pododstavci první odrážce prováděcího nařízení vede ke vzniku celního dluhu za veškeré dovozové zboží, k němuž má být předloženo vyúčtování, včetně zboží, které bylo zpětně vyvezeno z území Evropské unie, má-li se za to, že podmínky stanovené v čl. 859 bodě 9 prováděcího nařízení nebyly splněny.
- 35 V souladu s čl. 204 odst. 1 písm. a) celního kodexu celní dluh při dovozu zboží vzniká nesplněním některé z povinností vyplývajících z použití celního režimu, do něž bylo zboží, které podléhá dovoznímu clu, propuštěno, pokud se nezjistí, že tyto nedostatky nemají zásadní vliv na správné provádění tohoto režimu. Musíme zdůraznit, stejně jako generální advokát v bodě 49 stanoviska, že každý případ, na který se nevztahuje tato výjimka, spadá do působnosti článku 204 celního kodexu.
- 36 Společnost Döhler tvrdí, že ve věci v původním řízení byl režim aktivního zušlechťovacího styku vyřízen v souladu s čl. 89 odst. 1 celního kodexu zpětným vývozem zboží v předepsané formě a lhůtách a že tedy nelze se zpětnou účinností odejmout výhodu tohoto režimu vznikem celního dluhu z důvodu, že vyúčtování režimu nebylo předloženo v předepsané lhůtě. Podle společnosti Döhler tak porušení povinnosti předložit vyúčtování režimu stanovené v čl. 521 odst. 1 prvním pododstavci odrážce 1 prováděcího nařízení nemůže vést ke vzniku celního dluhu, nastala-li tato povinnost po vyřízení dotčeného celního režimu.
- 37 S tímto tvrzením se nelze ztotožnit.
- 38 Žádné ustanovení celního kodexu a jeho prováděcího nařízení ve zněních použitelných v rozhodné době z hlediska skutkového stavu neumožňuje prokázat, že je důvodné, pokud jde o účinek nedostatku na vznik celního dluhu podle článku 204 celního kodexu, rozlišovat mezi povinností uskutečněnou před vyřízením daného celního režimu a po něm nebo dále povinností tzv. „hlavní“ a další povinností tzv. „vedlejší“.
- 39 Krom toho článek 204 celního kodexu ve svém odstavci 1 stanoví, že celní dluh vzniká „nesplněním některé povinnosti vyplývajících z [...] použití celního režimu“, přičemž se vztahuje na všechny povinnosti vyplývajících z daného celního režimu. Dále je třeba zdůraznit, že bod 9 článku 859 prováděcího nařízení výslovně stanoví, že překročení lhůty povolené pro předložení vyúčtování režimu nepatří mezi nedostatky, které vedou ke vzniku celního dluhu, jsou-li splněny určité podmínky obsažené v uvedeném článku.
- 40 Je třeba připomenout, že režim aktivního zušlechťovacího styku ve formě režimu s podmíněným osvobozením od cla představuje výjimečné opatření určené k usnadnění průběhu určitých hospodářských činností. Z tohoto režimu vyplývá přítomnost zboží, které není zbožím Společenství, na celním území Unie, u něhož existuje nebezpečí, že se toto zboží nakonec zapojí do hospodářského oběhu v členských státech, aniž bude procleno (viz rozsudek ze dne 15. července 2010, DSV Road, C-234/09, Sb. rozh. s. I-7333, bod 31).

- 41 Jelikož tento režim s sebou nese zjevná rizika pro správné použití unijních celních předpisů a související výběr cla, jsou osoby, na které se tento režim vztahuje, povinny striktně dodržovat povinnosti, jež z tohoto režimu vyplývají. Stejně tak je třeba striktního výkladu důsledků vůči těmto osobám v případě, že své povinnosti nedodrží (viz rozsudek ze dne 14. ledna 2010, Terex Equipment a další, C-430/08 a 431/08, Sb. rozh. s. I-321, bod 42).
- 42 Jak v této souvislosti zdůrazňuje generální advokát v bodě 50 svého stanoviska, definitivní osud dovezeného zboží je určen vyřízením celního režimu aktivního zušlechťovacího styku na základě souvisejícího vyúčtování režimu, a to odchylně od všeobecného režimu. Vyúčtování tedy představuje ústřední doklad v rámci fungování režimu aktivního zušlechťovacího styku ve formě režimu s podmíněným osvobozením od cla, o čemž svědčí i podrobné údaje, které musí obsahovat podle čl. 521 odst. 2 prováděcího nařízení a taková povinnost předložit toto vyúčtování ve lhůtě 30 dnů, které následují po uplynutí lhůty k vyřízení režimu, jako je ta, která je stanovena v čl. 521 odst. 1 prvním pododstavci první odrážce prováděcího nařízení, má zvláštní důležitost pro celní dohled v rámci tohoto celního režimu.
- 43 V důsledku toho vznik celního dluhu za takových okolností, jako jsou okolnosti, které jsou dány v původním řízení, nemá povahu sankce, ale musí být považován za důsledek nesplnění podmínek požadovaných k získání výhody vyplývající z použití režimu aktivního zušlechťovacího styku ve formě režimu s podmíněným osvobozením od cla. Tento režim je totiž spojen s poskytnutím podmíněné výhody, kterou nelze poskytnout, pokud podmínky s ní související nejsou splněny, což znemožňuje uplatnění podmíněného osvobození od cla, a odůvodňuje tedy jeho uložení.
- 44 Soudní dvůr krom toho rozhodl, že článek 859 prováděcího nařízení platně zavádí systém, který taxativně upravuje nedostatky ve smyslu čl. 204 odst. 1 písm. a) celního kodexu, které „nemají zásadní vliv na správné provádění dočasněho uskladnění nebo daného celního režimu“ (rozsudek ze dne 11. listopadu 1999, Söhl & Söhlke, C-48/98, Recueil s. I-7877, bod 43). Předkládající soud přitom ve věci v původním řízení při formulaci své předběžné otázky vycházel z předpokladu, že podmínky stanovené v uvedeném článku 859 nejsou splněny.
- 45 Je tedy třeba učinit závěr, že porušení povinnosti související s výhodou režimu aktivního zušlechťovacího styku ve formě režimu s podmíněným osvobozením od cla, která musí být splněna po vyřízení uvedeného celního režimu ve lhůtě 30 dnů stanovené v čl. 521 odst. 1 prvním pododstavci prováděcího nařízení vede ke vzniku celního dluhu podle čl. 204 odst. 1 písm. a) celního kodexu za veškeré zboží, k němuž má být předloženo vyúčtování, nejsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 859 bodě 9 prováděcího nařízení.
- 46 Pokud jde o nebezpečí dvojího vzniku celního dluhu z nevyvezeného zboží, na něž ve sporu v původním řízení upozorňuje předkládající soud a společnost Döhler, je třeba připomenout, že celní unie brání uložení dvojího cla na totéž zboží (rozsudek Soudního dvora ze dne 20. září 1988, Kiwall, 252/87, Recueil s. 4753, bod 11).
- 47 Je tedy na předkládajícím soudu, aby se ujistil, že celní orgány nezaloží druhý celní dluh za zboží, za které již celní dluh vznikl na základě starší rozhodné skutečnosti.
- 48 S ohledem na předchozí úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 204 odst. 1 písm. a) celního kodexu musí být vykládán v tom smyslu, že porušení povinnosti předložit vyúčtování režimu celnímu úřadu vykonávajícímu dohled do 30 dnů po uplynutí lhůty pro vyřízení režimu stanovené v čl. 521 odst. 1 prvním pododstavci první odrážce prováděcího nařízení vede ke vzniku celního dluhu za veškeré dovozové zboží, k němuž má být předloženo vyúčtování, včetně zboží, které bylo zpětně vyvezeno z území Evropské unie, má-li se za to, že podmínky stanovené v čl. 859 bodě 9 prováděcího nařízení nebyly splněny.

K nákladům řízení

- 49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 204 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že porušení povinnosti předložit vyúčtování režimu celnímu úřadu vykonávajícímu dohled do 30 dnů po uplynutí lhůty pro vyřízení režimu stanovené v čl. 521 odst. 1 prvním pododstavci první odrážce nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení Komise (ES) č. 214/2007 ze dne 28. února 2007, vede ke vzniku celního dluhu za veškeré dovozové zboží, k němuž má být předloženo vyúčtování, včetně zboží, které bylo zpětně vyvezeno z území Evropské unie, má-li se za to, že podmínky stanovené v čl. 859 bodě 9 nařízení č. 2454/93, ve znění změn, nebyly splněny.

Podpisy.